HƯỚNG DẪN ÔN TẬP KIỂM TRA GIỮA HỌC KỲ II NĂM HỌC 2024 - 2025 MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 10

A. HÌNH THỰC KIỂM TRA VÀ THỜI GIAN

I. Hình thức: tự luận

II. Cấu trúc đề:

Phần Đọc hiểu (4.0 điểm) Phần Viết (6.0 điểm)

Ma trận đề:

TT	Thành phần	Nội dung	Số câu	Cấp độ tư duy						
	năng lực			Nhận biết		Thông hiểu		Vận dụng		Tổng
				Số câu	Tỉ lệ	Số câu	Tỉ lệ	Số câu	Tỉ lệ	
I	Đọc hiểu	Văn bản văn họcTiếng Việt	05	02	10%	02	20%	01	10%	40%
II	Viết	Viết bài NLXH	01		15%		20%		25%	60%
Tỷ lệ					25%		40%		35%	100%
Tổng			07	100%						

III. Thời gian làm bài: 90 phút

B. PHẠM VI ÔN TẬP

Bài 5. THƠ VĂN NGUYỄN TRÃI

C. MỘT SỐ LƯU Ý

I. Đọc – hiểu (4.0 điểm)

1. Ngữ liệu:

* Nguồn ngữ liệu: Ngoài sách giáo khoa

* **Dạng tồn tại của ngữ liệu:** văn bản (văn bản thơ Nôm Đường luật thất ngôn xen lục ngôn)

* Câu hỏi:

- Số lượng câu hỏi: 5 câu.

- Mức độ:

+ Biết

+ Hiểu

+ Vận dụng

2. Yêu cầu: HS Nắm vững kiến thức về:

+ Nguyễn Trãi – cuộc đời và sự nghiệp, "Quốc âm thi tập" (Nguyễn Trãi).

+ Kiến thức ngữ văn về thơ Nôm Đường luật thất ngôn xen lục ngôn; Nắm vững cách đọc - hiểu thơ Nôm Đường luật thất ngôn xen lục ngôn.

+ Vận dụng được hiểu biết về bối cảnh lịch sử, văn hóa, về tác giả và thể loại vào việc đọc hiểu các tác phẩm thơ Nôm của Nguyễn Trãi, phân tích và đánh giá được giá tri nôi dung và nghê thuật một số tác phẩm thơ Nôm của Nguyễn

Trãi, qua đó thấy được vẻ đẹp con người, thơ văn và những đóng góp của ông cho sự phát triển của văn học dân tộc

+ Nhận biết và phân tích tác dụng của biện pháp tu từ liệt kê trong văn bản.

II. Viết (6.0 điểm)

3. Kiểu bài:

Viết bài văn nghị luận xã hội.

2. Yêu cầu:

- Nắm vững cách nghị luận về một vấn đề tư tưởng, đạo lí.
- Viết được văn bản nghị luận xã hội về một vấn đề tư tưởng đạo lí hoàn chỉnh; biết diễn đạt trôi chảy, mạch lạc, không mắc lỗi chính tả, dùng từ, đặt câu... Bài làm thể hiện được sự sáng tạo riêng.

ÔN TẬP KIỂM TRA GIỮA HỌC KỲ 2 (2024-2025)

THƠ NÔM NGUYỄN TRÃI

MẠN THUẬT (Bài 4)

Đủng đỉnh chiều hôm giắt tay(1)
Trông thế giới, phút chim bay.
Non cao, non thấp, mây thuộc,
Cây cứng, cây mềm, gió hay.
Nước mấy trăm thu còn vậy,
Nguyệt bao nhiều kiếp nhẫn(2) nay
Ngoài chưng mọi chốn đều thông hết(3)
Bui một lòng người cực hiểm thay!

Thơ Quốc âm Nguyễn Trãi, Bùi Văn Nguyên – biên khảo – chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

Chú thích:

- (1) Giất tay: giắt tay vào lưng quần kiểu ba ba, dáng một người trầm ngâm.
- $(2)Nh\tilde{a}n$: cho đến.
- (3) Thông hết: hiểu rõ hết.

MAN THUẬT (Bài 6)

Đường thông⁽¹⁾ thuở gióng⁽²⁾ một cày, Sự thế bao nhiều vẫn đã khuây. Bả⁽³⁾ cái trúc hòng⁽⁴⁾ phân suối, Quét con am⁽⁵⁾ để chứa mây. Đìa⁽⁶⁾ tham nguyệt hiện chặng buông cá⁽⁷⁾ Rừng tiếc chim về ngại phát cây. Dầu bụt, dầu tiên ai kẻ hỏi, Ông này đã có thú ông này.

(*Thơ quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên biên khảo - chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

- (1)Đường thông: đường cày dưới tán thông.
- (2) Gióng: đẩy.
- (3)Bå: cầm.
- (4) Hòng: mong thực hiện được điều gì rất khó, thậm chí không thể thực hiện.
- (5) Am: chùa nhỏ, miếu nhỏ hoặc nhà ở nơi hẻo lánh, tĩnh mịch của người ở ẩn.
- (6)Đìa: ao.

NGÔN CHÍ (Bài 3)

Am(1) trúc hiên mai(2) ngày tháng qua.
Thị phi(3) nào đến cõi yên hà(4).
Cơm ăn dầu có dưa muối;
Áo mặc nài chi(5) gấm là(6).
Nước dưỡng(7) cho thanh, đìa(8) thưởng nguyệt;
Đất cày ngõ ải(9), lảnh(10) ương hoa.
Trong khi hứng động(11) vừa đêm tuyết,
Ngâm được câu thần dắng dắng(12) ca.

Thơ Quốc âm Nguyễn Trãi, Bùi Văn Nguyên biên khảo – chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

Chú thích:

- (1)Am: chùa nhỏ, miếu nhỏ thờ Phật, thờ thần, hoặc nhà ở nơi hẻo lánh, tĩnh mịch của người ở ẩn.
- (2) Hiên mai: chỉ nơi yên tĩnh của người ẩn dật (hiên: mái hiên nhà; mai: cây mai, hoa mai).
- (3) Thị phi: miệng lưỡi bàn tán phải trái, khen chê của người đời.
- (4) Yên hà: bầu trời lúc bình minh hoặc hoàng hôn (yên: khói sóng, hà: ráng trời).
- (5)Nài chi: cần gì.
- (6)Là: một loại vải the mỏng.
- (7)Dưỡng: nuôi dưỡng.
- (8)*Đìa*: ao.
- (9)Ngõ ải: để cho đất ải ra (ngõ: để cho; ải: đất được cày, phơi cho tơi xốp).
- (10)Lånh: luống đất.
- (11) Hứng động: cảm hứng, thi hứng được khơi dậy.
- (12)Dắng dắng: cất tiếng ca vang.

NGÔN CHÍ (Bài 7)

Đã mấy thu nay để lệ nhà,
Duyên nào đeo đẳng khó chăng tha.
Một thân lẩn quất(1) đường khoa mục,
Hai chữ mơ màng việc quốc gia.
Tài liệt lạt(2) nhiều, nên kém bạn,
Người mòn mỏi hết phúc còn ta,
Quân thân(3) chưa báo lòng canh cánh,
Tình phụ cơm trời, áo cha(4).

(*Thơ Quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên biên khảo – chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

- (1) Lần quất: lần tránh đâu đó. Nguyễn Trãi chuẩn bị đi thi, thì nhà Hồ lên, nên lúc đầu do dự không muốn thi. Bài thơ này nói tâm sự đó, trước khoa Canh Thìn (1400).
- (2) Liệt lạt: kém cỏi, ý nói khiêm.
- (3) Quân thân: quân là vua, thân tức là song thân, là cha mẹ.
- (4) Com trời: tức com vua, vì vua thay trời trị dân. Com trời, áo cha tức nói lòng trung, hiếu.

NGÔN CHÍ (Bài 10)

Cảnh tựa chùa chiền, lòng tựa thầy(1) Có thân chớ phải lợi danh vây(2). Đêm thanh hớp nguyệt nghiêng chén Ngày vắng xem hoa bợ cây. Cây rậm chồi cành chim kết tổ, Ao quang mấu ấu(3) cá nên bầy Ít nhiều tiêu sái(4) lòng ngoài thế(5) Năng một ông này đẹp thú này.

(*Thơ Quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên – biên khảo – chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

Chú thích:

(1) bợ: chăm nom săn sóc cây (2) mấu ấu: mầm cây củ ấu (3) tiêu sái: thành thơi, thoát tục

(4) Năng: có thể, hay

THUẬT HỰNG (Bài 3)

Một cày, một cuốc thú nhà quê, Áng cúc lan xen vãi đậu kê. Khách đến chim mừng hoa xẩy động(1), Chè tiên(2) nước kín(3) nguyệt đeo về(4) Bá Di(5) người dặng thanh là thú Nhan Tử(6) ta xem ngặt ấy lề Hễ tiếng dữ lành tai quản đắp, Cầu ai khen miễn lệ(7) ai chê.

(*Thơ quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên biên khảo - chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

- $\overline{(1)X\hat{a}y}$ động: chợt xuất hiện.
- (2) Chè tiên: dịch chữ tiên trà cũng đọc là tiễn trà, nghĩa là đun nước pha chè.
- (3) Kín: ghín, gánh, đây nói tự lấy nước.
- (4) Nguyệt đeo về: hình tượng thơ, vì ánh trăng chiếu vào nồi nước, thúng nước.

- (5) Bá Di: con vua Cô Trúc đời nhà Thương (Trung Quốc) cùng em là Thúc Tề, không theo nhà Chu, đi ở ẩn ở núi Thú Dương. Mạnh Tử khen Bá Di là bậc thánh thanh khiết (thánh chí thanh)
- (6) Nhan Tử: tức Nhan Hồi; lề: thói lề

(7) Miễn lệ: khỏi sợ

THUẬT HỨNG (Bài 15)

Ngại ở nhân gian lưới trần,
Thời nằm thôn dã, miễn yên thân.
Trúc mai chẳng phụ lòng quân tử
Viên hạc đà quen bạn dật dân(1)
Hái cúc, ương lan, hương bén áo,
Tìm mai, đạp nguyệt, tuyết xâm khăn.
Đàn cầm suối, tai trong dõi,
Còn một non xanh là cố nhân.

(*Thơ quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên biên khảo - chú giải và giới thiêu, NXB Giáo duc, 1994)

Chú thích:

(1) Dật dân: người dân đi ở ẩn

THUẬT HỨNG (Bài 19)

Chụm tự nhiên một thảo am(1),
Dầu lòng đi bắc lẫn về nam.
Trường thiền định(2), hùm nằm chực,
Trái thì trai, vượn nhọc đam(3)
Núi láng giềng, chim bậu bạn
Mây khách khứa, nguyệt anh tam(4)
Tào Khê rửa, ngàn tầm suối,
Sạch chẳng còn một chút phàm (5).

(*Thơ quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên biên khảo - chú giải và giới thiêu, NXB Giáo duc, 1994)

- (1) *Thảo am*: chùa nhỏ, miếu nhỏ thờ Phật, thờ thần, hoặc nhà ở nơi hẻo lánh, tĩnh mịch của người ở ẩn, lợp bằng tranh.
- (2) Thiền định: ngồi nhập thiền kiểu y-ô-ga đạo Phật dù có cọp nằm chực bên cạnh cũng vậy.
- (3) *Trái thì trai*: trái cây theo mùa trai giới (thời trai) mặc kệ cho vượn nhọc lòng mê (đam), về thèm, đây nói bản lĩnh người tu hành.
- (4) Anh tam: anh em, theo câu tục ngữ cổ: "Cha thì già, tam (em) thì dại", câu này ở miền Trung còn phổ biến.
- (5) *Tào Khê*: tên con sông nhánh chảy vào Việt Giang ở huyện Khúc Giang (Quảng Đông Trung Quốc). Ở đó, thời Lương, (thế kỷ 6) có chùa Bảo Lâm. Nhà sư đời

Đường là Tuệ Năng lập ra phái tu Phật ở đây, gọi là dòng Tào Khê. Hai câu kết bài thơ trên đây khá giống với hai câu thơ chữ hán của Nguyễn Trãi trong bài Du Hoa Nam tự (Chơi chùa Hoa Nam):

Môn tiền nhất phái Tào Khê thủy Tẩy tận nhân gian, kiếp kiếp trần

BẢO KÍNH CẢNH GIỚI (Bài 28)

Nghìn dặm xem mây nhớ quê, Chẳng chờ cởi ấn gượng xin về. Một bầu phong nguyệt nhàn tự tại, Hai chữ công danh biếng vả vê (1) Dẫn suối nước đầy cái trúc, Quẩy trăng túi nặng thẳng hề. Đã ngoài chưng thế dầu hơn thiệt, Chẳng quản ai khen chẳng quản chê.

(*Thơ quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên biên khảo - chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

Chú thích:

- (1) Biếng vả vê: Không ham thích
- (1) Am: lều cỏ, nơi ẩn cư
- (2) Xảy: bỗng, chợt
- (3) $D\hat{\rho}ng$: lay động
- (4) Song: cửa số
- (5) Im: lặng, không có tiếng động
- (6) $Tin: h\hat{e}t$
- (10) Ân cả: bậc đại ẩn. Có câu: "Tiểu ẩn ẩn lăng tẩu, đại ẩn ẩn triều thị" (Người ở ẩn bậc thấp, cần phải ở nơi hương dã tĩnh mịch, trong khi người ẩn bậc cao, ở ngay nơi triều đình phố chợ cũng được).
- (11) Lo chi: cần chi

TỰ THÁN (Bài 14)

Lều nhàn vô sự ấy lâu dài, Nằm ở, chẳng từng khuất nhiễu ai. Tuyết đượm trà mai, câu dễ động, Đìa in bóng nguyệt, hứng thêm dài. Quyển thi thư những màng quen mặt, Tiếng thị phi chăng dóng(1) đến tai. Chẳng thấy phòn hoa trong thủa nọ; Ít nhiều gửi kiến cành hòe(2).

(*Thơ quốc âm Nguyễn Trãi*, Bùi Văn Nguyên biên khảo - chú giải và giới thiệu, NXB Giáo dục, 1994)

Chú thích:

(1) Dóng: dội đến, vang đến

(2) Kiến cành hòe: dựa theo điển Thuần Vu Phần trong Nam Kha của Lí Công Tả đời Đường. Vu Phần uống rượu say, nằm ngủ, mo thấy mình làm quan ở quận Nam Kha, nước Hòe An, được vua gả công chúa. Tỉnh dậy, chẳng thấy gì, chạy ra gốc cây hòe, chỉ thấy một tổ kiến. Té ra đời làm quan chỉ có trong mộng.

HƯỚNG DẪN ĐỌC – HIỀU

- 1. Xác định thể thơ, dấu hiệu nhận biết thể thơ.
- 2. Xác định cách gieo vần.
- 3. Nhận diện và phân tích nghệ thuật đối.
- 4. Nêu và phân tích nét đặc sắc của các biện pháp nghệ thuật.
- 5. Xác định đề tài; tìm bố cục; nêu chủ đề/nêu nội dung chính của bài thơ.
- 6. Xác định chủ thể trữ tình.
- 7. Tìm các từ ngữ, hình ảnh thơ khắc họa cuộc sống (vật chất/tinh thần) của nhân vật trữ tình được thể hiện trong bài thơ; Tìm các từ ngữ, giảng nghĩa được các câu thơ, hình ảnh, từ ngữ... đặc sắc.
- 8. Chỉ ra và phân tích được vai trò/tác dụng của các yếu tố Nôm và yếu tố Đường luật trong bài thơ.
- 9. Chỉ ra và phân tích hiệu quả của việc sử dụng các câu thơ lục ngôn trong bài thơ.
- 10. Nhận xét về vẻ đẹp con người, vẻ đẹp tâm hồn của tác giả thể hiện trong bài thơ
- 11. Rút ra thông điệp/lời khuyên/bài học...từ bài thơ.